

W. 38806
1986

T. 8338

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

திருவடமலித்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டும்,

பட்டணத்துவண்ணமும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய சிவமயம்.

செய்து பட்டணத்துவண்ணமும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

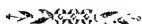
திருச்சிற்றம்பலம்.

1892.

ஸ்ரீ

பெருந்தலைவர்

விளம்பரம்

இதனால் நமது பதிப்புகளைக்கொண்டும் தேசிகளுக்குள்ளும்
அநேகவந்தனாகத் தருவிப்பதயாதெனில்,

உம் புது வரகரிகள், வித்தவாங்களை செய்துள்ள
சீகரத்திப் பாடல்களையும், இந்நாச புராணங்களையும்.
காவியங்களையும், நீதிநூல்களையும் முன்னிருந்தபடியே
திருநாதிச் சதாபாடமாக அச்சிட்டுப் பிரசுரஞ் செய்
வேண்டுமென்பதேதயாம்.

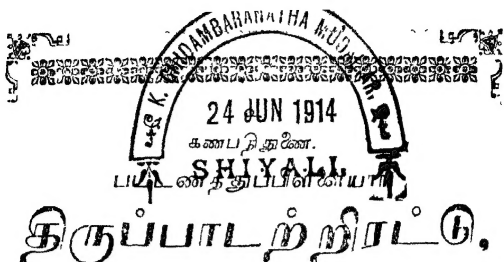
இதற்கு கண்ணுறுபு கனவான்களா ஒவ்வொருவரும்
சுதலாலம் விலை சுப்பாதிதற்குப் பதிப்பித்து வெளிவரும்
அநேக பொருளியுந்த பதிப்புக்களைப்போலலான செவ்
வையாகத்தோன்றினால் நமது அபாயநதரசாலை விருத்தி
பொருந்தா பதவரின் தேவாநாளுக்குமறிவித்து விலைகலா
மாகக்கொள்ளும் பொருளபடாபதிமைகளோடுள்ள பதி
ப்புகளை எல்லையிலொதுக்கி நல்ல பதிப்புக்களைக் கையெழு
விராகொன்று நடப்புகிறோம்.

இவற்றையும் செவ்விரா, குககடபித்யம் திவாந
ரம், கிணங்கி, சதகம், மாலை, கலம்பகம் முதலிய தினு
களை இப்பதிப்புபோலவே பிழையற்றிருத்தி விலைக்கு
தருவோம் என்களில் அச்சிட்டுருக்கிறோம்.

இப்பதிப்பு,

ஆ - சதராஜமரலியார்.

Managing Proprietor

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
 சிவபெரு மாளைச் செம்பொனம் பல்வனை
 நினைமின், மனனே நினைமின் மனனே
 * அலகைத் தேரி னலமரு காவின்
 உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலை () யோம பற்க
 பிறந்தன விறக்கு பிறந்தன பிறக்கும்
 கோன்றின மறையு மறைந்தன கோன்றும்
 பெருத்தன சிறுபொரு சிறுத்தன பெருக்கும்
 அரும

11

வாபாம்

11

குணகொன்றன
 துணைத் தின்றன

உபபந்தபாதுகாவாதொழிக

பெற்றனை யனைத்து யனைத்துவினைப பெற்றன
 லும்கினை யனைத்து மனைத்துவினை யோம்பின
 செவவத்துக் களித்கனை தரித்திரத் தழுபுகனை
 கவாபகத திருந்னை நடிகற் கிடநகனை
 இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலக நருந்நனை
 ஒனநிறுந் நெழிபா துந்நனை பன்னியும
 * புறபுதக குமபைப துச்சி லொதுங்கிடம்
 என்னனை நியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
 கலவினுந் வலிகாக் கருவினை யிரனுந்
 பீரோபு நீநும புறப்படு மொருபொறி
 மீருந் குறுமவி வெளிப்படு மொருபொறி
 சனியு நீநுந் தவமு மொருபொறி
 உமிழ்நீ கோழை மொழுது மொருபொறி
 வனியு மலமுந் வாழங்கு மொருவழி
 சலமுந் சயுஞ் சரியு மொருவழி
 உடனொருந் தொடங்கி வெளிப்பட நாமும
 () பட்டக முடிவீந் கட்டெனும பாகும
 உடனுந் வார்க்கைகபை புள்ளுந்நத் லோகாந்து
 கழகபபி மென்றை
 லெறிவருந் தினை
 நீழலெனக் கடை
 வனதந்ந்நவ
 வரவிவாடு செ
 லிபவொந் பகல
 முகல்வினைத் திலகபுண
 அபலத் தாநனை யானகத

இரண்டாவது கோயிற்றிருவகவல்.

நெருப்பினி லரக்கென நெக்குநெக் குருகித்
திருச்சிற் றமபலத் தொளிநுஞ சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மாணச் செம்பொனம பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

இரண்டாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

கூதன வேட்டிய கலகப் பாநகத்
கண்ணிய மருங்கிற் புண்ணுட னூழ்
காதலங் கருதல்மல லானின் னிதநாட
பயநயஞ் சூடப் பாககியஞ் செயமாச
சங்கடங் சூர்நா டுமினியன பாபகிருந
தங்கோ டிங்கோ டுடையநா டாவா
லீனா கலகமிட் டலைஞங் தானம
கலமலப பெரை யிநுநிலைப் பெட்டகம
வாத பித்தந கோழை குடிபுருஞ் சீவா
ணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன யுண
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணருட
அருத்தின மலமாப் புனைந்தன வழுக்க
உவபபன வெறுப்பாம வெறுபபன வு
என்றினை யனைந்து முணர்ந்தனை யன்ற
பிறந்தன பிறந்தன பிறவித டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைச்
கின்றனை யனைத்து மனைத

* அலகைத்தோ-கானல் ()

நா.

நா.

மூன்றாவது கோயிற்றிருவகவல்.

விதிவழித் தருமன் வெட்டுங் கட்டை
சதாமுகப் பாணன் றைக்குஞ் சட்டை
ஈமக் கனலி விடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுளு சருகு
ஈருமி கண்டும கிழங்குஞ் சருமி
பவககொழுந் தேறுங் கவைகொழு கொப்பு
மணமாய நடக்கும் வடிவின முடிவிற
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
ஊரிற் கிடக்க கொட்டா வுபாதி
காலெதிர் குவித்த * பூளை காலேக்
கதிரொதிரப் பட்ட கடுமபனித கூட்டம்
அந்தாத் தியங்கு மித்திர சாபம்
அகிரு மேகத் துருவி னருதிழல்
கீரிற் குமிழி கீர்மே வெழுத்து
கண்டியில் கனலிற் கண்டகண் காட்சி
அருளினும பொல்லா மாயக களங்கம்
அருளடி மமையும் தீரானே யாழையும்
இடைய வல்லி வாழியென் றேதந்
அருளாத் தாண்டவங் காட்டி
ஆண்டுக்கொண டருங்கென் னருளினும் கழிகே.

மூன்றாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல் கடைப படுங் () கடு வெண்ணெயை
திரு மிடற் றடக்கய சிவனே யடைக்கலம்
அடங்கலு மடங்கிடுங் கடுங்கொலைக் கால்கை

* பூளை-தூளைபடு () கடு-விடை.

காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்
 உலகடங் கலுமபடைத துடையவன் றலைபறித்
 திடக்கையி லடக்கிய விறைவதின் னடைக்கலம்
 செய்பபொன் னடபலச் செவ்வதின் னடைக்கலம்
 ஐயதின் னடைக்கல மடியனின் னடைக்கலம்
 மனவழி யலைத்தடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
 விழுப்பொரு ளறியா வழக்குறு மனனும்
 ஆணவ மலத்துதிந தனைநதி னுனைநதிடு
 நீணவைப் புழுவென நெளித்திடு சிந்தையும்
 படிதும் பாவமும் பழிப்புறு கினைப்பும்
 தவறு மழுக்காறு மிவனும் பொச் சாப்பும்
 கவடும பொய்யாஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
 விதலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
 பகையு மச்சமுந் துணிவுந் பரிப்பும்
 முக்குண மடமைபு மைம்பொறி * முயக்கமும்
 இடுமையையும் பிணிபு மிடுக்கிய வாக்கையை
 உயிரொணங் குருகுவிட் டோடுங் குரம்பையை
 எழும்பொடு நரமபுகொண் டிடையிற் பிளிதலுங்
 கொழுந், ளை மேய்நது மொழுந் குவிமுடி குடிலைச்
 செழுந் பெழு வுதிர்ச் சிறுபுழுந் குரம்பையை
 மலவுடற குடநரைப் புலவுடற புட்டிலைத்
 தொலைவிடச் சோற்றுத் துன்பந் குழியைக்
 கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
 சனிப்புறு வினைப்பவ சரங்குந் குபபையைக்
 கோட்சரக் கொழுரும் பீறற் கோணியைக்
 கோபத்தி மூட்டிங் கொல்லன் றருந்தியை

மூன்றாவது கோயிற்றிருவகவல்.

கீம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரததைய
 புலராக் கவலை வினைமரப் பொதுமபை
 ஆரைக் கவிற்றி லாகும் பம்பர நதைக்
 காசிற் பணத்திறு கட்டி னங் காற்றாடிமை
 மக்கள் வினைமரின் மயங்குந் திகிலிமைக்
 கடுவெளி புந்நடிய சரடக் கவலை,
 பாவச் சரசுகொடு பாவகடல் புந்நத
 காமம் காற்றொடு தலைபயத்
 வெவழிச் சுவைச்சு கெடுமரக கவததை
 இருவினை வளங்கொடு மயங்குந் புறகலை
 கடுவென்வந் துழைத்திட கடுவென்வந் யாக்கையைப்
 நினைமபை படுத்தொன புறப்படும் பொழுதுநினை
 அடிமலர்ந் துழைத்திட மயங்குந் வடைக்கலை
 வெவென்வந் துழைத்திட மயங்குந் வடைக்கலை
 கடுவென்வந் துழைத்திட மயங்குந் வடைக்கலை
 இவையா பார்த்து வினைமரின் வடைக்கலை
 அடியாந் வெவென்வந் வடைக்கலை மடைக்கலை
 மடைக்கலை வெவென்வந் வடைக்கலை
 கடுவென்வந் வடைக்கலை மடைக்கலை
 தேவந் முந்நவந் வடைக்கலை
 () பாசுபசுமை மயங்குந் புறகலை
 எவென்வந் வடைக்கலை மடைக்கலை
 அம்பலத் துழைத்திட மயங்குந் வடைக்கலை.

நான்காவது கச்சித் திருவகவல்.

நான்காவது

கச்சித் திருவகவல்.

திருமால் * பபந்த திசைமுத ஸைந்த
வருமேழ் பிறவியு மானிடத் துதி
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிசைஞ்சக்
குலவிய சிவபதங் குறுகா தவமே
மாதரை மகிழ்ந்து காத்தகொண் டுநிற
மாலுடர்க் கெல்லாம் யானெறிந் துடைபேன
விளிவெளி மாகக டெளிவுறந் கேண்மிந்
முள்ளுங் கலலு முயன்று நடக்கும்
உள்ளங் காலைப் பஞ்சென வுரைத்தாம்
வெள்ளெலும் பாலே மேவிய கணைநகர
துள்ளுந் வரானெனச் சொல்லித் துதித்து
தசையு மெல்லுபுந் தக்கபுன () குறுகுகை
இசையுங் கக்கிந் தண்டென வியம்பிபும
நெடுமுட ருங்கு கிணறிந் பிடையைந்
துடிபிடி பென்று சொல்லித் துதித்து
மாமுஞ் சலமுந் அமுடிந் திசையும
ஆலையும வயிறரை யபலிலை பென்றும்
சிலநெ லேபலந் சீர்த்ததுமுன் னெழுந்து
நிறணி விடமிச் சீபாயந் தேறி
உகிராற் கீற யுலகதுன் னாருந்
நகுவாரக கிடமாய் நானு வறந்து
முலையைப் பாதது † முளரி மொட டென்றும்
குலையுங் சாமத குந்தாத குரைப்பேன

* பபந்த - பன்ற () குறங்கு - தொடை

† முளரிமொட்டு - தாமரைமொகடு

நீட்டவு முடக்கவு செடும்பொருள் வாங்கவும்
 ஊட்டவு'ம பிசையவு முடரீயிங் கியற்றும்
 அங்கையைப் பார்த்துக் கார் நொன றுரைத்தும
 வேர்வையு மழுக்கு மேவிய கழுந்தைப்
 பாரினி வினிய கழுகைப் பார்த்தும்
 வெப்பு மூந்தையு மேவிய வாயைத்
 * துப்பு முருங்கின் னாய் லொன்றும்
 அன்னமுங் கறியு மனைவிட் டிறக்கும்
 முன்னிய பலலை முநொன மொழித்தும
 நீருஞ் சளியு நின்றுநின் ரெழுஞும்
 கூரிய மூக்கைக் குவிழெனக் கூறியும்
 தண்ணீர் பிளை தவிரா தொழுதும்
 கண்ணைப் பார்த்துக் கழுநீ லொன்றும்
 உள்ளுந் குறுட்டி யொழுஞும் பானை
 வள்ளை * தண்டின் வளமென வாழ்த்தியும்
 கையு மெண்ணையுங் கலவா ரொழியில்
 வெய்ய வதநும பேனும் விளையு
 தக்க தலைபோட் டின்புறீதத் தெழுந்
 சிக்கன் மாரிதைத் திரண் முகி லொன்றும்
 சொறபல டேபித் ஹிதித்து நீக்கா
 நச்சிச் செல்லு நாகவாசல
 தோலு மிறைச்சியு ஹைநக நிற பாயு
 காம்ப பாழி கருவினா கழனி
 திரைமட கை -வழி மெலைபெ லாரை
 எண்தா னுடம்பு மிழியும் பெருநாழி
 மண்பாற காமங் கழிக்கு மறைவிடம்

நச்சிக் காழக நாய்தா நென்றும்
 இச்சித் திருக்கு மிடைகழி வாசல்
 திங்கட் சடையோன் றிருவரு ளிள்ளர்
 தங்கித் திரியுஞ் * சவலைப் பெருவழி
 புண்ணிது வென்று புடவையை மூடி
 உண்ணீர் பாடி மோசைச் செழும்புண்
 மால்கொண் டறியா மாந்தர் புகு மவழி
 நோய்கொண் டொழியா றுண்ணியர் போம்வழி
 தருமகய காழகர் சாரம படுகுழி
 செருமகய காழகா சேருகு சிறுகுழி
 பெண்ணு மாணும் பிறகும பெருவழி
 மஞ்சொரிந் திழியும் வாசற் கருக்கே
 சஞ்சொரிந் திழியும் றண்ணீர் வாசல்
 இச்சைந நீங்க ளினிடுவன வேண்டா
 பச்சிலை யிடினும் பத்தாக் கொங்கி
 மெச்சிச சிவபத வீட்டுள் பவனை
 முத்தி நாற்றை மூவா முத்தவனை
 அண்ட சண்டமு மனைத்துள புவனமுந்
 கண்ட வண்ணலை சச்சிபிற் கடவுளை
 ஏக நாற்றை யினைபடி யிறைஞ்சுவின்
 போக மாறுபாப போற்றுக லெழுகடே.

சுருச்சிற்றடல

10

கலையினியைப் பற்றி எழுதின கதை நூலானது
மலர் 19-ம் பக்கம் முதல் 24-வது பக்கம் வரையில்
மில்லாதுஞ் சிறிய கதைகள் வரும். இவற்றைப் பற்றி
பெரிய அளவில் எழுதின கதைகள் 25-வது பக்கம் முதல் 30-வது பக்கம் வரையில்.

[illegible]

பொல்லா தவநெறி பிலவா தானைம் புலனகட-
மை, வெல்லா தவன்கலவி கலவா தவன்மெய் மடியவ
ர்பாற, செல்லா தவனுண்ணை சொல்லா தவனின
நிருவடிக்கன், பிலவா தவன்மல்குவி லேவ்விதந் தீந
ன்கச்சி யேகம்பனே. (17)

பிறக்கும் பொழுது மெய்நெய் தீவிலா பிறந்
துமனாமே, விசயமும் பொழுது சொந்தமே வந்து லே
யிடைநடுகிற, நுறிக்குமிச் சுவைந் தீவிலா, மெ
ன்று கொடுக்கறியா, நிறகூறா தீவிலாமெய் வெ
சொல்லு வேகமச்சி யேகம்பனே. (18)

அன்னவிசாரமதுவே விராரமதுவே மெய்நெய்
சொன்னவிசாரமதுவேயானாரபாற தீவிலா மெய்நெ
யன்னவிசாரமதுவேவிசாரமப்படுகிற, மெய்நெ
யன்னவிசாரமதுவேயானாரபாறமதுவேவிசாரமப்படுகிற.()

கலவாப பிழைப்பு பருதாப பிழைப்பு பருத
ருகி, கலவாப பிழைப்பு தீவிலாப பிழைப்பு பருதொ
ருததைச், சொல்லாப பிழைப்பு தீவிலாப பிழைப்பு
தொழாபிழைப்பு, சொல்லாப பிழைப்பும் பொறுதாப
வாயகச்சி யேகம்பனே. (19)

மாயநட் பேரையு மாயா மலமெனு மாதனாயும,
வியவிட் டோட்டி. கென்வே புறப்பட்டு மெய்நெ
ளாக, தாயுடன சொன்னுயின் குறையைக கூடிப்பின்
குறையமறந, யேயும் தேகிட்டுடை யென்ற சொல்லு
கச்சி யேகம்பனே. (20)

வரிக்கோல வேல்விழி யாரறு ராக மயக்கிற்
சென்று, சரிக்கோது வேனெழுத தஞ்சஞ்சொ லேன்
றமி யேனுடல, நரிக்கோ சழுரு பருந்தினுக்கோ
வெய்ய நாய்கனாகோ, வெரிக்கோ வினாயெதுக்
கோவிறை வாசச்சி யேகமபனே. (கக)

காதென்று மூக்கென்று கண்ணென்று காட்டி
யென் கண்ணெதுரோ, மாதென்று சொல்லி வருமாயை
தன்னை மறவிவிட்ட, தூதென்றெண் னுமற் சுக
மென்று நாடுமி, தூப்புத்தியை, யேதென் றெடுத்
துணைப் பேனிதிற வாசச்சி யேகமபனே. (கஉ)

ஊருஞ்சதமல்லவற்றாச்சதமல்லவற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்லபெண்டிச்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்லசெவ்வஞ்சதமல்லதேசுந்திலே
யாருஞ்சதமல்லசின்றாள்சதவகச்சியேகமபனே. (கங)

சிறுமவினையதுபண்ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு
கூறுமுழையுயிரைச்சியுமாகுகொடுமையினற்
சிறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலேனிறைவாசச்சியேகமபனே. (க)

பொருளுடை யோனைச் செயலினும் வீரரைப்
போர்க்களதது, * தெருளுடை யோனை முகத்தி
னுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோ, லுருளுடை யோனைத
தவத்திற் குணத்தி லருளிலன்பி, விருளறு சொல்லி
னுங் காணாத தகுங்கச்சி யேகமபனே. (கரு)

பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறு பருக்
கதகங்க, நுருத்திக் கறுகவை போடுகின் றுர்துறந்

* தெருள்-தெளிவு.

தோர்தமக்கு, வந்தி யமுதிட மாட்டா ரவனாயிம்
மாதிலகதி, விருத்திக் கொண் டேனிருந் தாயிறை வா
கச்சி யேகம்பனே. (௧௬)

பொல்லா விருநாதற் றுங்கதி க்குகையென் புட்
கண்ணினுக், கல்லா யிருந் தெ மொருக்கு மேயறி
வோருளத்தில், வல்லா ரறிவா ரத்யாப மக்கு மயக்
கங்கண்டா, யெல்லாம விழியாக கோலைய வாகச்சி
யேகம்பனே. (௧௭)

வாதுக்குச் சண்டைக்குப் போவார்வருவர் வழக
குரைப்பா, தீதுக் குதவியுஞ் செய்திடு வாரதினந்
தேடியொன்று, மாதுக் களித்து மயங்கிடு வார்விதி
மாளுமட்டு, மேதுக் கிவாபிறந் தாரிறை வாகச்சி யே
கம்பனே. (௧௮)

ஓயாமற் பொய்சொல்வர் நல்லோரை நிந்திப்ப
நுற்றுப்பெற்ற, தாயானை வைவர் சதியா பிரஞ்செய்
வா சாத்திரங்க, ளாயா பிறர்க்குப் காரஞ்செய் யா
தமை யண்டினர்க்கொன், ளையா நிருந்தென்ன போ
யென்ன காண்கச்சி யேகம்பனே. (௧௯)

அப்பென்றும் வெவ்வேறு நாயினு மாங்கந்
நிலத்தியல்பாய், நயபின் றி பேருண வேற்றுமை
தான்பல சாதவினாந், செ மில பக்குவம் பக்குவ மா
யுள்ள சீவனினு, மிப்படி மேதிற்ப னெனநை, பிரான்
கச்சி யேகம்பனே. (௨௦)

நாயாய்ப் பிறந்திடி னவ்வேட்டை யாடி நயம
புரியுந், நாயார் வயிறறி னரராய்ப் பிறந் தபின் சம்
பின்னராய்க், காயா மாமும் வறளாக் முங்கல்

லாவுமென்ன, வியா மஸிதனா மேல்படைத் தாய்குச்
சி யோம்பனே. (உக)

ஆற்றிற் கரைந்த புனிபாதி டாமலென் னன்
பையெல்லாம், போற்றித் திருவுளம் பற்றுமை யா
புர மூன்றெரித்துக், கூற்றைப் பணிமொருந் தானு
டையாய்குளுற வில்லுடையா, யேறறுக் கொடியுடை
யாழிறை வாகுச்சி யேகம்பனே. (உஉ)

பெண்ணுதி வந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்
டென்னைக், கண்ணு வவருட்டி முலையன் மயக்கிக்
கடிதடத்துப், புண்ணுங் குழியிடைந் தள்ளியென்
போதப பொருளபறிகு, வெண்ணு துணைமறந்தேனி
றை வாகுச்சி யேகம்பனே. (உ௩)

நாவா வேண்டிம விதஞ்சொல்லு வாருளை
நான்பிரிந்தாற், சாவேனென் றேயிருந் கொக்கவுண்
பார்க்குளை தான்வறண்டாற், போய்வாரு மென்று
நடுத்தலைக் கோட்டும புனையருந், சீவார் ஸ்லைவிதி
யோளிறை வாகுச்சி யேகம்பனே. (உ௪)

கல்லார் சிவத்தை நல்லோர் தமக்குக் கனவிலு
மெய், சொல்லா பசித்தவர்க் கன்னங் கொடார்குரு
சொன்னபடி, கல்லா ரதத்தை கீளையார்கின் னும்கீளை
விறச்சாறு, மில்லா ரிருந்தென் னிறந்தென் புலகச்சி
யேகம்பனே. (உ௫)

வானமுாத் தி ன்கவையாழியாநவ்வண்கனியின்
முனமுதத்தி ன்கவையெண்ணல்போலத்தனி, தனியே
தேனமுதத்தி னொளிவாயனா னஞ்சிதிதுமில்லாக்
தேனமுதத்தி ன்கவையன் றல்லவோகச்சியேகம்பனே. (உ௬)

ஊற்றைச் சரீரத்தை யாபாசக * கொட்டிலை
பூன்பொதிந்த, பீற்றற் றுருத்தியைச்சோற்றிந்தோற
பையைப் பேசரிய, காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பா
ண்டத்தைக் காதுச்செய்தே, யேற்றுத் திரிந்துவிட்
டேனிறை வாசச்சி யேகம்பனே. (௨௦)

சொல்லால் வருங்குற்றஞ் சிந்தனை யால்வருந்
தோடஞ்செய்து, பொல்லாத தீவினை பாவையிற் பா
வங்கள் புண்ணியதூ, எல்லாத் கோளியைக் கேட்டி
ஞ் திங்குள ளாயவுமற், நெல்லாப பிழையும் பொறுந்
தருள் வாங்கச்சி யேகம்பனே. (௨௧)

(1) முட்டற்ற மஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டி முடி
மினுகச், மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தனையோலை
விளக்கியிட்டுப், பட்டாபகலில ளெளிமயக்கே செடியும
பாவையர்மே, விட்டாடாத மீதவிடப் பாயிறை வாசச்
சி யேகம்பனே. (௨௨)

பிறந்துமண் மீதற் பிணியே குடிகொண்டு பே
ரிப்பத்தை, மறந்துதிற் தின்பததின மேன்மய ளா
கிப்புண் மாதருக்குட், பறந்துழன் நேயடு மாறிப்
பொன் நேடியப் பாவையாசகே, திறங்கூட வேப
ணிந் தாயிறை வாசச்சி யேகம்பனே. (௨௩)

பூநங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாராம் புன்க
ளற்றுப், பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றுப்
பினமு னறறுச், காதுங் கரணங் களுமற்ற வாணந்ருக்
காட்சியிலே, யேறங் களைந்திருப் பேனிறை வாசச்சி
யேகம்பனே. (௨௪)

* கொட்டில்-ஒதுக்கிடம். () முட்டு-குற்றம்.

நல்லா யெனக்கு மனுவொன்று தந்தருண் ஞான
மிலாப், பொல்லா வெனைகொன்று போடும் பொழு
தியல் பூசைசெபஞ், சொல்லார்நற் கோயி னியமம்
பலவகைத் தோத்திரமு, மெல்லா முடிந்தபின் கொல்
லாக் டாய்கச்சி யேகம்பனே. (௩௨)

சடக்கடத் துக்கொ தேடிப் பலவுயிர் தன்னைக்
கொன்று, விடக்கடித் துக்கொண் டிறுமாந திருந்து
மிகமெலிந்து, படக்கடித் தின்னுழல் வார்க டமைக்க
ரம் பற்றிநம, னிடக்கடிக் குமபொழு தேதுசெய்வார்
கச்சி யேகம்பனே. (௩௩)

நாறுமுடலைநரிப்பொதிச்சோற்றினைநான்றினமுஞ்
சோறுங்கறியுநிரப்பியபாண்டத்தைத்தோகையர்தங்
கூறுமனமுமிரந்தமுஞ்சேருங்குழியிலிழி
தேனுமபடியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௪)

சொக்கிட் டரமனைப் புக்குட் டிருடிய துட்டர்
வந்து, திக்குற்ற மன்னனைக் கேட்பது போற்சிவநிங்
தைசெயது, மிக்குக் குருலிங்க சங்கம நிந்திதது வீ
டிச்சிந்து, மெக்குப் பெருந்தவாக உன்சொல்லு
வேன்சச்சி யேகம்பனே. (௩௫)

விருந்தாக வந்தவர் தங்களுக் கன்ன மிகக்கொடுக்
கப், பொருந்தார் வளம்பெற வாழ்வார்கின னுமத்தை
ப் போற்றிநித்த, மருந்தா முலைப்பங்க ளென்றாப்
பாதக ரம்புவியி, விரு தாவ தேதுகண் டாயிறை வா
கச்சி யேகம்பனே. (௩௬)

எல்லா மறிந்து படித்தே யிருந்தெமக் குள்ள
படி, வல்லா னறிந்துள னென்றுணராதுமதிமயங்கிச்,
புகா.

சொல்லான் மலைந்துறுஞ்ஞுழனிதி யின்படி துக்கித்துப்
பி, நெல்லாஞ் சிவன்செயலேயென்பர் காண்கச்சியே
கம்பனே. (௩௭)

பொன்னை தினைந்துவெகுவாகத்தேடுவர் பூவையன் னு
டன்னைநினைந்துவெகுவாயுருகுவர் தாணி
லுன்னைநினைந்திம்முனைப்பூசியாதவுடாத் சொல்லா
மென்னைநினைந்துகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. ()

கடுஞ்சொல்லின் வம்பரையினரைக் * குண்ட
ரைக் காழுகரை, கொடும () பவமேசெயு தீர்முடர்
தம்மைக் குவையந்து, நெடும்கம்பனை போல வளர்ந்து
நல் லோர்த நெறியறியா, விடுமபரை யேன்வகுத தா
யிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (௩௯)

கொன்றே னநேக முயிரையெல் லாம்பின்பு
கொன்றுகொன்று, தின்றே னதன்றியுந் திங்குசெய்
தேனது தீர்கவென்றே, தின்றேநின் சந்திதிக் தேயத
னாற்குற்ற நீபொறுப்பா, பென்றே யுனைநம்பி னேனனி
றை வாகச்சி யேகம்பனே. (௪௦)

ஊரிருந் தென்ன நல்லோ ரிருந்தென் னுபகார
முள்ள, பேரிருந் தென்பெற்ற தாயிருந் தென்மடப்
பெண்கொடியான், சீரிருந் தென்னற் சிறப்பிருந்
தென்னளித் தேயத்தினி, லேரிருந் தென்வல்ல வா
விறை வாகச்சி யேகம்பனே. (௪௧)

வில்லா ஷடிக்கச் செருப்பா லுதைக்க வெகுண்
டொருவன், கல்லா லெறியப் பிரமபா ஷடிக்கக் களி
வண்டுகூர்ந், தல்லார் பொழிற்றில்லை யம்பலவாணர்க்

* குண்டர்-சோரபுத்திரர். () பவம-பாவா.

கொன்னைபிதா, வில்லாத தாலல்ல வோவிறை வா
கச்சி யேகமபனே. (சஉ.)

திருவேதம்ப விருத்தம்.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
யபப யெத்தனை யெத்தனை யபபனே
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிளனை யெத்தனை யெத்தனை பிளையோ
முன்னை யெத்தனை யெத்தனை செனமமோ
மூட லுயடி யேனா மறிகுகிலே
னின்ன யெத்தனை யெத்தனை செனமமோ
யென்செய வேனகாசி யேகமப நா தனே. (க)

திருத்திலை.

கட்டளைக்கவிநனுந்.

* காம்பிணை குரபினை தோவாரிகும பொன்
லுங்குங் காசினிக்குந், மாம்பிணை மும்பல வாசையும
விட்டுந் தனித்துச் செகலுப, பொம்பிணை தன்னித
திரளாகக் கூடிப் புரண்டினிமேல். சார்பிணைக் கத்து
நை யோவெனசெய் வேன்றினைந் எவகரனே. (க)

சோறிடு நாடு ஸ்ரீநிதருங் முற்பைசொன் டன்
பணைக்கண், டேறிடுங் கைக விறா கெடு தீவினை யெய
பொழுது, தீறிநி மேனியர் சிற்றம்பலவா திருத்தங்
கண்டா, ஸ்ரீநிடுங் கண்க ளாருகடு நெஞ்சமென் னுள
ளமுமே. (உ.)

* காம்பு-முங்கல்

அழலுக்குள் வெண்ணெ யெனவே யுருகிப்
பொன் வம்பலகதார், நிழலுக்கு எரிந்துவாய் முரு
ற்றாமணி டரேயின்னார், குழலு கிசைக்க வசை
மாலை கொணடுகுற றேவரமையா, சீழலுக்கு முது
துலை யிட்டிறைத நேகொள் விநியசமே. (க)

ஓடாமற பாழுக குழையாம லோர டுணாப்பவ
ர்பாற், கூடாம னல்லவா கூட்டமனி டாமலவெங்
கோபடுகஞ்சி, ஓடாம னன்மை லுழுவாம லிணைக்
கு நானெகென்று, தேடாமற் செல்வந தருவாய் சிக
ம்பர தேசிகனே. (ச)

பாராமலேற்பவாக்கிலையென்னுமற்பழுதுதொல்லி
வாராமற்பாவங்கள்வந் ணுகாமன்மனமயர்ந்தா
பேராம, சேவைபிரியாமலன்புபெறுகவரை
சேராமறசெல்வநதருவாய்சி, மம்பர தேசிகனே. (ரு)

சொல்லாமற் கொன்றைத் தின்னாமற் () குத்
திபங் கோள்களவு, சல்லாமற் † கைதவ ரோடினய
காமற் கனவினுமபொய், சொல்லாமற் சொறதோக்
கேளாமற் றேனையா மரையையிலே, சொல்லாமற் செல்
வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. (கூ)

முடிசாரந்த மனனரு மறுமுள் ளோரு முடி
ளிலொரு, பிடிசாமப ராய்வெந்து மண்ணை னுக்கன
டு பின்னுயிருப, படிசார்ந்த வாழ்வை நீனைப்பநல்
லாற்பொனனி னம்பலவ, ரடிசாரந்த நாமுய்ய வேண்
டுமென் றேயறி வாயிலையே. (எ)

* உருறுதலை-முயலுதல () குததிரை-வஞ்சனை.

† கைதவா-வஞ்சகம்.

காலையுபாதிமலஞ்சலமாபன்றிக்கட்டுச்செயிற்
சாலவுபாதிபசிநாகமாகுழற்சஞ்சிதமா
மாலையுபாதிநூல்காமமாமிவைமாற்றினிட்டே
யாலமுகந்தருளமபலவாமெவன்னையாண்டருளே. (அ)

ஆயும் புதழ்த்திலை யாமல வாண ரநுகற்சென்
றும், பாபு மிடபங் கடிசு மரமபின் பற்றிச்சென்
றும், பேயுய நணமுமபெருதலைப் பூமும் பின்றொ
டரும், போயென்செய வாய்மன மேபிணக் காடவர்
போமிடமே. (க)

ஒடுமெடுத்தத ளாண் டுஞ் சுற்றி யுலாவிமெள்
ள, வீடுக டோறும் பல்வாங்கி யேவிதி யற்றவர்
போ, ளாடுமருட்டுணாடிங் கம்பலக நேகிறகு மாண்
டிதன்னைத், தேடுங் கணகென்ன காஞ்சிவ காம சவு
ந்தரியே. (க0)

ஊட்டுவிப பானு முறக்குவிப பானுமிங் கொள்
றொடொன்றை, மூட்டுவிப பானு முயங்குவிப பானு
முயன்றவினை, காட்டுவிப பானு மிருவினைப பாந
கயிறறினவழி, யாட்டுவிப பானு மொருவனுண் டே
திலை யம்பலத்தே. (கக)

அடியார்க் கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தா
ன், மடியாமற் செல்ல வரமபெறளாம் வைய மேழ
ளந்த, நெடியோனும வேதனுங் காணுந்நித நிமல
னருட், குடிகாணு வங்க ளவர்காணு மெங்கள் குல
தெய்வமே. (கஉ)

தெய்வச் சிரம்பர தேவாவன் சித்தந திரும்பி
விட்டாற், பொய்வைத்த சொப்பன மாமன்னர் வாழ்
பு

வும் புவியுமெங்கே, மெய்வைத்த செல்வமெங் கே
மண்ட லீகர்தம் மேடையெங்கே, கைவைத்த நாடா
சாலையெங் கேயிது கண்மயக்கே. (கரு)

உடுப்பானும பாலன முண்பானு முய்வித தொ
ருவர்தம்மைக, கெடுப்பானு மேடுன்று கேள்வி
செய்வானுங் கெதியடங்கக், கொடுப்பானுந் தேக
யென் றேற்பானு மேற்கக் கொடாமனின்று, தடுப்
பானு நீயல்லே யோதிலை யானந்தத் தாண்டவனே.

வித்தாரம் பேசினுஞ் * சோங்கேறி னுங்கமப
மீதிருநது, தந்தாவென் றோதிப () பவுரிகொண டா
டினுந் தமமுன்றம்பி, யொத்தாசை பேசினு மாவ
துண் டோதிலை யுண்ணிறைந்த, கத்தாவின் சொற்
படி யல்லாது வேறிலை கன்மங்களே. (கரு)

பிறவாதிருக்கவரநதரவ்வேண்டும்பிறநதுவிட்டா
லிறவாதிருக்கமருநதுண்கொணிதுவெப்படியோ
வறமார்புகழ்த்திலையமபலவாணரடிககமல
மறவாதிருமனமேயதுநாணன்மருநதுனக்கே. (கரு)

சுவியா திருநெஞ்ச மேதிலை மேவிய சங்கர
னைப், புவியார்ந் திருக்கின்ற ஞான கரணைப புராநக
னை, யவியா விளக்கைப பொன்னமபலத் தாடியை
பைந்தெழுத்தாற், செவியாம னீசெவி, துற்பிற வா
முத்தி சித்திக்குமே. (கரு)

காவின்மறைபொருளமபலவாணரைநம்பியவர்
பாலிலொருதரஞ்சேவிக்கொணுதிருப்பார்க்கருங்

* சோங்கு-மரகலம் () பவுரி-ஓர்கைக்கூத்து.

மேலிடுகி, ரவாகைவிலங்கைசுதைப்பாமிண்டுமொரு
காவினிதுத் துயாகுட்டியுந்தாமவநதுகட்டுவோ. (கடி)

அற்றேழுநூம்பையணிந்தாடுமம்பலவாணர், தமைப்
போற்றுதவா, கடையாளமுண்டேயிநதப்பூ, தலததிற
சொருருவிற, துச்சுகமற்றுச்சுற்றததுணியுமறநே
யேற்றா நாமபிச்சைகடையாமலேக்கற்றிருப்பாகளே.

அத்தலைமுப்பபு, முகமேகாடிதேவாககதிபதியை
திதச்சுளையா, நையவவ மசுநதிரேசனையெங
வத்தனபபொனவாபலத் தாடுமையனைக்காணக் கண்க
சொந்தனைகோடியுகமோதலஞ்செயதிருக்கின்றவே. ()

திருச்செங்காடு.

செருப்பான மேனியா செங்காடடி, ராத்தி நிழ
நருகே, யிருப்பா திருவுள மெப்படி யோனின்ன
மேன்மையானை, கருப்பா சயக்குழிக் கேதளாரு
மோ, சயான சாணரிய, திருப்பாத மேருரு மோதெ
ரியா, திவனசெயல்.

(க)

திருவொற்றியூர்.

(1) ஸுர சாடாநது விழியுரு செருகி யறிவழிந்
து, மெப்படி மொயயாடு விடுகொற போடொன்று
வேணடுவையான், செயுந திருவொற்றி யூருடை
யி, திருநீதாமிடடுக், கையுத தொழப்பண்ணி யைந்தெ
ருத தோடவுவ கற்றியுமே.

(க)

கருப்பாசயம்-கருப்பை (1) ஐ-சிலேசதுமம்.

கூடப்பவொரறியார்புரமுன்றையுஞ்சுட்டபிரான்
 றிடப்பமொமதிற்றென்றைநிறுபுரன்றெருப்பரப்பி
 னடப்பவொபொற்புநந்தலைமேற்படநன்குநண்டு
 கூடப்பதுகாண்மனமேவிதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே.

திருவிடைமருதூர்.

கூடே திரிநெதன்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்
 றைசுற்றி, யோடே யெடுத்தென்ன வுள்ளன்பி லாத
 வ ரோங்குவண்ணோர், நாடே யிடைமரு தீசர்த்கு
 மெய்யன்பா நாரியாபால், வீடே யிருப்பினு மெய்த்
 ஞான விட்டிவ் பமேவுவரே. (க)

தாயும் பகைகொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை
 தன்னுடைய, சேயும் பகையுற வோரும் பகையிச்செ
 கழற்பகை, யாயும் பொழுதி ரெஞ்செவ வநீங்கிவிங்
 காதவினாற், றேயுநெஞ் சேமரு தீசரொற் பாடஞ்
 சதந்தரமே. (௨)

திருக்கழுக்குன்றம்.

கூடோரொடி மோக - 1 புறமோகனமேமிருந்
 நாடோநகரோநகர்நடுவோநகமேமிருந்
 வீடோபுறந்திண்ணையோதமியேனுடல்விழுமிட
 நீடோய்கழுக்குன்றிலீசாவயிர்த்துணைவிடபதமே. (1)

திருக்காளத்தி.

புதுதுப்புக்குதுபிறந்து வளர்துபட்டாடைசுற்றி
 முத்தும்பலாழ்ந்தூண்டோடியாடியடிந்ததின்பு
 செத்துக்கிடக்கும்பிணைக்கருக்கயினிச்சரந்திணைங்கள்
 தத்துங்கணக்கென்னகாண்கயிலாபுரிக்காணத்தியே. (க)

மந்திக் குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழ
க்கறிந்துஞ், சிந்திக்குஞ் சிந்தையை யானென் செய்
வேனெனைத் தீதகற்றிப், புத்திப் பரிவிற் குருளையை
யேந்திய பூசையைப்போ, லெந்தைக் குரியவன்
காணத் தனேகயி லாயத்தனே. (எ)

வருநீ உன்பிறந்துமிறந்துமயக்கும்புலன் வழிபோய்ப்
பொருந்தேனரகிற்புகுகின்றிலேன்புகழ்வாரிடத்தி
விருந்தேனினியவர்குட்டம்விடேனியவஞ்செழுந்தா
மருந்தேனருந்துவனின்னருளாற்கயிலாயத்தனே. (அ)

மதுரை.

விடப்படு மோவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை
விட்டுமெனச், திடப்படு மோசின் னருளின்றி யேதின
மேயலைமக், கடப்படு மோவற்பர் வாயிலிற் சென்று
கண் ணீர்ததும்பிப், படப்படு மோசொக்க நாநாசவுந்
தர பாண்டியனே. (க)

பொது.

உடையோ வணமுண் டெறங்கப் புறந்தின்னை
யுண்டுணவிய், கடைகா யிலையுண் டருந்தத்தண் ணீ
ருண் டருந்துணைக்கே, விடையேறு மீசர் திருநாம
முண்டுகத மேதினியில், வடகோ யெந்தென்ன தெ
ன்கோடு சாய்ந்தென்ன வான்பிறைக்கே. (க)

வீடுநமக்குத்தி ருவாலங்காடுவிமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றாதுபாத்திரமோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டுகேட்டதெல்லாந்தரனெனஞ்சமே
யீடுநமக்குச்சொல்வேயொருவருங்கிலையே. (உ)

நாடிக்கொண் டசை நாட்டமுற்ற யிலை நாடா
டி, தேடிக்கொண் டாடித் தெளிந்தா யிலைசெக மாயை
வந்து, மூடிக்கொண் டோமென்றுங் காமாயுதங்கண்
முனிந்த வென் றும், பீடிப்பை யோடுநஞ்ச மேயுனைப்
போலிலைப் பித்தர்களே. (௩)

கையொன்று செய்ப விழியொன்று நாடக் கருத
தொன் றெண்ணப், பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொ
ன்று பேசப் புலால்சமழு, மெய்யொன்று சாரச செ
வியொன்று கேட்க விஞ்முயியான், செய்கின்ற பூ
சையெவ் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே. (௪)

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிக்
துருகிப், பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்
பல்பச்சிஷையா, லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்திற்க வீ
ச னிருக்கையிலே, மண்ணுண்டு போருளையோ கெடு
வீ ரிந்த மானிடமே. (௫)

சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும வேதச்
சுருதியிலு, மல்லிலு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு
மாய்ந்துவிட்டோ, ரிலலிலு மன்ப ரிடத்திலு மிச னி
ருக்குமிடங், கல்லிலுஞ் செம்பிலு மோவிறுப் பா
னெங்கள் கண்ணுநலே. (௬)

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை
தானொழிந்தாற், நினைப்போ தளவுநில்லாதுகண்டாய்
சிவன் பாசநினை, நினைப்போரை மேவு நினையானா நீங்
கந் நெறியினின்ற, லுனைப்போ லொருவருண் டோ
மன மேயெனக் குற்றவரே. (௭)

பட்டைக் கிழித்துப் பருவூசி தன்னைப் பரிந்தெ
டுத்து, முட்டச் சுருட்டியென் மொய்குழ லாஸ்கையி

ன் முன்கொடுத்துக், கட்டி யிருந்த கனமாயக் காரி
தன் காமமெல்லாம், விட்டுப் பிரியவென் றோவிந்ந
னே சிவன் மீண்டதுவே. (அ)

சூதுற்ற கொங்கையு மாணர்கலவியுந் சூழ்பொ
ருளும், போதுற்ற பூசலுக் கென்செய லாஞ்செய்த
புண்ணியத்தாற், தீதற்ற மன்னவன் சிந்தையினின்று
தெளிவதற்கோ, காதற்ற லுசியைத் தந்துவிட்டா
னென்றன் கைதனிலே. (ஆ)

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணு மலையர் மலர்ப்பதத்
கூடப், போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ்சே யிர்தப்
பு கலந்திற், தற்ற செல்வமென் றேடிப் புதைத்த
கிரளியமென், காதற்ற லுசியும் வாராதுகாணுங்கடை
வழிக்கே. (ஈ)

வேதந்தி னுட்பொருண் மண்ணு ளச மங்கையை
விட்டுவிடப், போதித்த வன்மொழி கேட்டிலே யோ
செய்த புண்ணியத்தா, லாதித்தன் சந்திரன் போலே
வெளிச்சம தாமபொழுது, காதற்ற லுசியும் வாராது
காணுங் கடைவழிக்கே. (ஊ)

மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந்நான் வாச
ன்மட்டே, யினமான சுற்ற மயானமட் டேவழிக் கே
துதனை, தினையா மனவென் ளளவாகினு முன்பு
செய்ததவந், தனையா லவென்றும் பரலோசுந் சித்தி
க்குஞ் சத்தியமே. (ஐ)

அகதமும் வாழ்வு மகத்துமட் டேவிழி யம்
பொழுக, மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்
மியிரு, கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சுகொடு
தரு

மட்டே, பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பா
வமுமே. (க௩)

சீயங்குருதிச்செழுநீர்வழம்புஞ்செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடவையொன்றில்லாதபோதுபகவிரவா
யீயுமெறும்புப்புகுகின்றயோனிககிரவுபகன்
மாயுமனிதனாமாயாமல்வைக்கமருந்தில்லையே. (க௪)

சீதப் பணிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினமிரந்
து, நீதுய்க்கச் சோறு மனைதோறு முண்டு நினைவெ
ழுந்தால், வீதிக்கு ணல்ல விலைமாத ருண்டிந்த மேதி
னியி, லேதுக்கு நீசலித் தாய்மன மேயென்றும் புண்
படவே. (க௫)

ஆறுண்டு தோப்புண் டணியீதி யம்பலர் தானு
முண்டு, நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நீத்
ததித்த, மாறுண்டு லொவி மயங்குநெஞ் சேமனை தோ
றுஞ்சென்று, சோறுண்டு தூங்கப்பின் சும்மா விருக்
கச் சுகமுமுண்டே. (க௬)

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லொது
ங்கிலந்தாற், நடுக்கப் பழைய வொருவேட்டி யுண்டு
சுகமுமுதும், படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு
முண்டு பசித்துவந்தாற், கொடுக்கச் சிவனுண்டு நெ
ஞ்சே நமக்குக் குறைவிலையே. (க௭)

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண் டென்று மகிழ்
வதெல்லாங், கேடுண் டெனும்படி கேட்டுவிட் டோ
மினிக் கேண்மனமே, யோடுண்டு கந்தையுண் டள்ளோ
யெழுத்தைத்து மோதவுண்டு, தோடுண் டகண்ட
நீண்டியார் நமக்குத் துணையுமுண்டே. (க௮)

மாத்தான வத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தை யு, நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண் டோநித்த னன் புகொண்டு, வேர்த்தாற் குளிததுப் பசித்தாற் புசித் து விழிதுயின்று, பார்த்தா லுலகத் தவர்போ விருப் பர் பற்றற்றவரே. (௧௯)

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா, மன்றென் றிருபசித தோர்முதம் பா ர்நல் றைமுநட்பு, நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி, யென்றென் றிருமனமே யுனக் கேவுப தேசமிதே. (௨௦)

நாட்டமென் றேயிரு சுற்குரு பாதத்தை நம்பு பொய்ம், ஸாட்டமென் றேயிரு பொல்லா வுடலை யட ர்ந்தசந்தைச், கூட்டமென் றேயிரு சுற்றந்நை வாழ் வைக் குடங்கனிநீ, ரோட்டமென் றேயிரு நெஞ் சே யுனக்குப தேசமிதே. (௨௧)

என்செய லாவ தியாதொன்று மில்லை யினித் தெய்வமே, யுன்செய லேயென் னுணரப்பெற் றேனி ந்த லுனெடுதா, பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு, முன்செய்த தீவினை யோவிங்ந னேவந்து முண்டதுவே. (௨௨)

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றெனைத் தே டிவந்து, பரிவாகப் பிச்சை பகருமென் றுனைப் பதம் பணிநதேன், கருவாகு மேதக் கடற்கரை மேவக் கரு துமென்னை, யுருவாக்கிக் கொள்ள வல்லோவிங் நனே சிவ னுற்றதுவே. (௨௩)

விட்டே னுலகம் விருமபே னிருவினை விணரு டன், கிட்டே னவருரை கேட்டுமி னோன்மெய் கெடா

தசிலை, தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்றெ
ல்லை நான்மறைக்கு, மெட்டே னெனும்பர மென்னி
டத் தேவத்திங் கெய்தியதே. (உச)

அட்டாங்க யோகமு மாதா மாறு மவத்தை
யைந்தும், விட்டே றிப்போன வெளிதனி லேவிபப்
பொன்றுகண்டேன், வட்டாகச் செம்மதிப் பாலூற
லுண்டு மகிழ்த்திருக்க, வெட்டாத பேரின்ப மென்னை
விழுங்கி யிருக்கின்றதே. (உரு)

எரிபெனக் கென்னும் புழுபோ வெனக்கெ
னு மிந்தமண்ணுஞ், சரியெனக் கென்னும் பருந்தோ
வென்கெனார் தான்புதிக்க, நரிபெனக் கென்னும்
புன் னாயெனக் கென்னுமிந் நாலுடலைப், பிரியமுடன்
வளர்த் தேனிந் னெலென்ன பேரெனக்கே. (உச)

அண்ணறன் வீதி யரசிருப் பாகு மணிபடை
யோ, நண்ணொரு நாலொன்ப தாமவ ரோவலு நண்
னுமிவ்வூர், துண்ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளி யான
சுகமுமெல்லா, மெண்ணிலி கால மவமே விடுத்
தன மெண்ணரிதே. (உஎ)

என்பெற்ற தாயரு மென்னைப பிணமென் றிக
ழ்த்துவிட்டார், பொன்பெற்ற மாதரும் போவென்று
சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார், கொன்பெற்ற மைந் தரும்
பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தா, ருன்பற் றொழிய
வொருபற்று மில்லை யுடையவனே. (உஅ)

கறையற்ற பல்லுங் கரிந்துணி யாடையுங் கள்
ளமின்றிப், பொறையற்ற கெஞ்சமும் பொல்லாத
ஆனும் புறந்திண்ணையுந், தறையிற் கிடப்பு மிரந்து

ண்ணு மோடுஞ் சகமறிபக், குறைவற்ற செல்வமெ
ன் றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே. (௨௯)

எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்கு
மொன்றாய், முட்டித் துதுமபி முளைத்தோங்கு சோ
திபை மூடொல்லாங், சுட்டிச் சுருட்டித் தங் தாகத்
திவ்வையார் சுருத்திவ்வையார், பட்டப் பட்டை யிர
வென்று கூறிநீம் பாடுகோ. (௩௦)

வாய்நாறுமுழன்மயிர்சிக்குநாறெமையிடுங்கண்
பீரோறு வங்குபிணவெடிநாறுமபெருங்குழிவாய்
சீநாறும்யோனிபமுனாறுமிடையச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறுமங்கையர்க்கோ விங்ஙனே மனம்பற்றியதே.

உரைக்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைந்துண்டு
ரைப்படியே, செருக்கித் தரிக்கத் திருநீறு முண்டு
பெருக்குபபையிற், தரிக்கக் கரித்துணி யாடையு
முண்டெருச் சாதியினு, மிரக்கத் துணிந்துகொண்
டேனகுறை வேது மெனக்கெல்லையே. (௩௨)

ஏதப்பட் டாயினி மேற்படும் பாட்டையி
தென்றறிந்து, போதப்பட் டாயிலை நல்லோ ரிடஞ்
சென்று புல்லறிவால், வாதைபபட் டாய்மட மாறார்
கலவி மயக்கத்திலே, பேதைப்பட் டாய்ரெஞ்ச மேயு
னைப் போலிலை பித்தருமே. (௩௩)

சுரப்பற்றுவல்வினைசுற்றமுமற்றுத்தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்றுமங்கையர்கையிணக்கற்றுக்கவலையற்று

வரப்பற்றுநாதனைவாயாரவாழ்த்திமனமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோபரமபரமானந்தமே. (௩௪)

பேய்போற் றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட
பிச்சையெல்லா, நாய்போ ள்ருந்தி நரிபோ லுழன்று
நன் மங்கையதைத், தாய்போற் கருதித் தமர்போ ல
னைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லி, சேய்போ லிருப்பர்
கண் டருண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே, (௩௫)

விடக்கே பருந்தின் விருந்தே கமண்டல வீண
னிட்ட, முடக்கே புழுவந் துறையிட மேகல முற்று
மிலாச், சடக்கே கருவி தளர்ந்துவிட் டாற்பெற்ற
தாயுந்தொடாத், டோடக்கே யுணைச்சுமந் தேனின்னி
னேது சுகமெனக்கே (௩௬)

அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன
வாவதில்லை, தொழுதாற் பயனென்ன நின்னை யொரு
வர் சுடவுணாத், பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந்
தீமையும் பங்கயநோ, நெழுதாப படிவருமோ ச
லியா திரொன் னேழைநெஞ்சே. (௩௭)

ஊர் நுமக்கோருபதேசங்கே ளுமுடம்படங்கப்
போரிசமணக்கழுவேற்றுநீறறைபுறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச்சுறறத்தைநீங்கிச்சுகநைக்க
வேர் நுமக்கவர்தாமே நருவரிணையடிபே. (௩௮)

நீற்றைப்புனைந்தென்னநீராமும்போயென்னநீமனமே
மாற்றிப்பிறக்கவகையறிந்தாயிலைமாமறைநூ
லேறநிககிடக்குமெழுதோடிமந்திரமென்னகண்டா
யாற்றிற்கிடந்துநுறையறியாமலேகின்றதே. (௩௯)

ஒங்காரமாய் வின்றவத்துவிடையொருவித்துவந்து
பாங்காய்முனைத்தபயனறிந்தாற்பதினாலுக்கு
நீங்காமனீ வகிவிறையாநிறைந்துநிறையுருவா
யாங்காரமானவர்க்கிடக்கனிவந்தமந்திடுமே. (௪௦)

விதியார்படைப்புமரியாரளிப்பும்வியன்கயிலைப்
பதியார்தொடைப்புநம்பாணுகாதுபரானந்தமே
கதியாககொண்டுமற்றெல்லாந்துயிலிற்கனவெனநீ
மதியாகிருமனமேயிதுகாணன்மருந்துனக்கே, (சுக)

நாய்க்குண்டு தெண்டி நமக்குண்டு பிச்சை நம
னைவெல்ல, வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட் சரமதி யா
மல்வரும், பேய்க்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பி
றவிப்பிணி, நோய்க்குண்டு தேசிகன றன்னரு ணை
க்கங்க ணைக்குகந்தே, (சஉ)

நேமங்கணிட்டைகள்வே, ரங்களாகமநீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ்சந்திரசெபமந்தரயோகநிலை
நாமங்கன்சந்தனம்வெண்ணீறுபூசிரஸமுடனே
சாமங்கடோறுமிவாசெய்யும்பூரைகள்சாட்டினையே.()

நானெத் தனைபுகதி சொன்னாலுங் கேட்டிலை
நன்னெஞ்சமே, யேனிப படிக்கெட்டுழலுகின்றாயினி
யேதுமிலா, வானத்தின் மீனாகரு வன்னாண்டி லிட்ட
வகையதுபோற், போனபதை மீள நனைக்கின் றனை
யென்ன புத்தியிதே, (சச)

அஞ்சக் கரமெனுங் கோடாவி கொண்டிந்த
வைமபுல்லும், வருசப் புலக்கட்டை வேறா வெட்டி
வளங்கன்செய்து, விஞ்சத் திருகதிச் சதாசிவ மென்
கின்ற வித்தையிட்டிப், புன்செய்க் களைபறித்தேன் வ
ளாந் தேவ்சிவ போகததையே, (சரு)

தாயாருஞ் சுற்றமும் பெண்டிருங் கைவிட்டுத்
தாழ்ந்திருநா, ணியாரு நானு றெனப்பகர்வாரந்த நேர
த்திலே, நோயாருந்வந்து குடிக்கொள்வ ரோற்கொண்ட
நட்சா

நோயுமொரு, பாயாரு நீயுமல் லாற்பின்னை யேது நட
பாழுடலே. (சக)

ஆயும் பொழுது மயிர்க்கால்க டோறு மருங்குரு
மி, தோயுமலக் குட்டை யாகிய காயத்தைச் சுட்டு
விட்டாற், பேயு நடன மிடுங்கட மாமென்று பேசுவ
தை, நீயுமறிந திலையோ பொருடேட நினைத்தனையே.
பூனுமபணிக்கல்லபொன்னுக்குத்தானல்லபூமி நனைக்
காணுமபடிக்கல்லமங்கையர்க்கல்லநற்காட்சிக்கல்ல
சேனுங்கடந்தசிவனடி க்கல்லவென்சிறைதெட்டுச்
சாணுமவளாககவடியேன்படுநதுயாசற்றல்லவே. ()

வெட்டாதசக்கரம்பேசாதமந்திரமவேறொருவாக்
கெட்டா கபுட்பயிறையாதநோத்தயினிமுடிந்து
கட்டா,கலிகங்கருதா,நெஞ்சங்கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோகுருநா,நன்மொழிநதுவே. ()

எருமுட்டை பிட்டு னுநிரந்திடுஞ் சொல்லுக் கெ
வரமுவார், கருமுட்டை புக்குக கழலகன் றுய்கன
துக்கமதாய்ப், பெருமுட்டுப் பட்டவர் போலமும்பே
சையிர பே,நதுகிற, ரொருமுடும் வீட்டு மரணம
மெனறைக்கு மோதுமினே. (ரு0)

மையாடு கண்ணியு மைந்தரும வாழ்வு மனையுஞ்
செந்தி, யையாசின் மாயை யுருவெளிந தோற்ற மகி
லதனுள்ளே, மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல
வெட்டவெறும், பொய்யாயப் பழங்கதை யாய்க்கன
வாய்மெல்லப போனதுவே. (ரு௧)

ஆயாப்பலகலையாய்ந்திடுநாயவருத்தவர்பாற்
போயாகிலு முண்மையைத்தெரிந்தாயில்லைபூதலத்தில
புது

வேயார்ந்ததோளியர்காமவிகாரத்தில்வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய்விழிக்கின்றனைமனமேயென்னபித்துனககே.

அடியாருறவுமரன்பூசைநேசமுமன்புமன்றிப்
படிமீதிலவேறுபயனுளதோபங்கயன்வகுத்த
குடியானசுற்றமுநதாரமும்வாழ்வுங்குயக்கலங்கள்
தடியால்டியுண்டவாறெகுக்குமென்றினஞ்சார்ந்திலனோ.

ஆங்காரபொக்கடிங்கோபக்களஞ்சியமாணவந்தா
னீங்காவரண்மனைபொய்வைத்தகூடம்விண்ணீழவளர்
தேங்காபெருமதிடுகாமவிலாசயித்தேகங்கந்தல்
பாங்காயுண்பபணிந்தெப்படிஞானமபலிப்பதுவே. (1)

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கு யேங்கி யுழன்ற
நெஞ்சே, யழியாப் புகழிக் கவுடையங் கேட்டி யநாதி
யனை, மழுமான கரத்தனை மால்விடை யானை மனத்தி
னுனனி, விழியாற் புனல்சிரிதி விமயியழு நன்மை
வேண்டுமெனறே. (100)

நாய்க்கொருருளு நததுகோர்மருத்துவநாட்டி லுண்டோ
பேய்க்கொருஞானம்பிடிபடுமோபெருங்காஞ்சிரங்கா
யாகுவுவாரத நடுவாராதபோலுடாபு
திக்கினாயாவல்லலேதுவகாமிதைச்செபபுமினே. (1)

கச்சிற்சிடக்ஞயகனதனததிந்நடைக்கண்கன்ப. 3௮
யிச்சிந்திநுக்கெற்றோழைநெஞ்சேயிமவான்பயநந
பச்சாபபசுங்விசாடியுண்ணுபுலைபங்காபாதத்திலே
தைச்சக்கிடமனமேயொருகாலுநவறிவலையே (101)

மாறா விழியைக கடநசேறி வந்தனன் வாழ்கு
நவாப, கோனாக பெண்ணை குடியேற்றிக் கொண்ட
ன்ன குற்றமில்லை, போனாலும பேறிநந் தாலுநந்

பேறிது பொய்யன்றுகா, னானு மிந்த வுடம்போ
டிருப்ப தருவருப்பே. (டுஅ)

சற்றுகிலுந் தன்னைத் தானறி யாய்தனை யாய்ந்த
வரை, யற்றுகிலு முரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கான
நிலை, பற்றாய் குருவைப் பணியாய்பரத்தையர் பாலிற்
சென்றென், பெற்றாய் மடநெஞ்சமே யுனைப்போ
வில்லை பித்தனுமே. (டுக)

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாநதையு மூத்
தையறப், புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகிலே னு
யர் பொன்னெனவே, யொளியிட்ட தாளிரண் டுள்
ளையிருத்துவ துண்மையென்று, வெளியிட்ட டடைத்
து வைத்தே னினிமே லொன்றும் வேண்டிலனே. ()

கல்லா லெறியுண்டுங் காலா லுதையுண்டுங்காளை
கையில், வில்லா லடியுண்டு முன்னாள் விடமுண்டு மே
லளித்துப், பலலாற் புரமெரி யேகம்பவாணர் பதாம
புயத்தின், சொல்லாச் செவியினிற் கேளாதிருந்ததெ
ன் றொல்வினையே. (காக)

ஒருநான்குசாதிசுருமுவகைத்தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுநதீர்த்தமுமவேறுளதோவத்திசைமுகனால்
வருநாளிலவந்திடுமந், நகண்ணுளன்வகுப்பொழியக்
குருநாதனுணைகண்டிப்பின்னையேதிசுருவலயத்தே. ()

விருத்தம்.

பாரோ நீரோ தியோ வளியோ படர்வானே
ஆரோ நானென் றாய்வுறு கின்றே னறிவில்லென்
பாரோ நீரோ தியோ வளியோ படர்வானே
ஆரோ நானென் றாய்வுறு கின்ற வதுநீயே. (காக)

கருதா புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து. (கக)

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே - நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண். (கஉ)

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டாரா தேறியிரு - நாடநீ
யென்னை நீனைதநா லிடுப்பி லுதைப்பேனு
னுன்னை நீனைத்தா லுதை. (கங)

வாசற் படிக்கடந்து வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப் படுவதில்லை யண்ணலே - யாசைதனைப்
பட்டிருந்த காலமெலாம் போதும் பாமேட்டி
சுட்டிறாத ஞானத்தைச் சொல். (கச)

கண்டங் கரியதான கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப் போல வடிகியதா - தொண்ட
ருடலருகத் திசுதிக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கருடா. (கரு)

ஒடுவிழுகது சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருகை யானறிது கொண்டேன் - கடுவருந்துந்
தேவாதி தேவன் றிருவொற்றியூர்த தெருவிற்
போவா ரடியிற் பொடி. (கசு)

வாவியெல்லாம் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்க ளெல்லாங் கணநாதர் - பூவுலகி
லீதுசிவ லோக மெனறென்றே மெய்த்தவததோ
ரோதுந் திருவொற்றி யூர். (கஎ)

நச்சாவம பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவு
மிச்சையிலே தானங் கிருப்பதுவும் - பிச்சைதனை

வாங்குவது முன்பதுவும் வதுதிரு வாயிலிலே
தாங்குவது தானே சுகம்.

இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்ன
முருக்கமுடன் கொன்வெந்தா லுண்பேன் - பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனையென் றேக
மினேத்தாலும் போகே னினி. (கக)

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தாரா - பட்டதுபட்
டெந்நேர முஞ்சிவனே யேததுங்கள் பொறுதுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம. (உ௦)

ஆலியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியிற்
பாலியென்று நாமம் படையாதே - மேவியசீர
வீத்தார முங்கடமபும வேண்டா மடமெஞ்சே
செத்தாளைப் போலே திரி. (உக)

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருகாளென்
றூரூக டோறு முழலுவீர - நேரோ
யுளக்குறிப்பை நாடாத வுமாகா ணீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர. (உஉ)

எத்தனையு ரெத்தனைவீ டெத்தனையோ பெற்றவர்க
ளெத்தனையே ரிட்டழைக்க வேனெனறே - னித்த
மெனக்குக் கனையாற்று யேகமபா கமபா
வுனக்குத் திருவினையாட் டோ. (உ௩)

மண்ணுந் தணலாற வாலும் புகையாற
வெண்ணரிய தாயு மினீப்பாறப் - பண்ணுமயன்
கையாறவு மடியேன் காலாறவு கண்பா
னாயா திருவை யாறு (உ௪)

பின்முடுகு வெண்பா.

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச் - சொப்பனமபோல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத துக்கொட்டக் கண்டு. (உ௫)

மேலு யிருக்க விரும்பினயே வெள்வியையோன்
மேலு மழிந்தியே சிந்தையே - கால்சைக்குக்

கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுக் சுட்டுவிடக் கண்டு. (உசு)

ஒன்பதுவாய்த் தொறபைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைதது நெடுஞ்சே யலோதாயே - வன்கழுகை
டத்தித்தத திசுட்டை தட்டிக் ககட் டிப்பிட்டுக்
கத்திகுத தித்தினைக் கண்டு. (உஎ)

இன்னப் பிறக்க விசைவையோ மெஞ்சமே
மன்னரிவ ஒன்றிருது வாழ்வதவரை - முன்ன
மெரிந்தகட்டை மீதி வினைககோ வணத்தே
யுரிதுருட்டிப் போட்டது கண்டு (உஅ)

முதற்சன கழுதாட்டு மொய்முழலா டுட்டை -
நடுச்சங்க ளலவிடவரு ' ' ' ' - கடைச்சங்க
மாம்போ ததுவது மமமடடா விம்மட்டோ
நாமபூமி வாழ் த நலம். (உக)

பொய்யை யொழியாய் புலாலைவிடாய் கானத்தி
யையோ யென னுயறஞ்செய்யாய் - பெய்ய
சினமே யொழியாய் திருவெழுததை நோதாய்
மனமே யுனககென்ன மாண்பு (கௌ)

எருவாய்க் கிருவிரனமே லே றுண் டெருக்கு
கருவாய்க்கோ கனகலககப டட்டாய் திருவாரூத்
தேரோடும வீதியிலே செத்துக்கிடக்கின்றாய்
கீரோடுந் தானாககா நீ. (கக)

மாதா வுடச்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
டுவதாவுங் கைசலித்து விட் டானே - மாதா
விருப்பைபூ வாழ்சிவனே யினைமோ ளானை
கருப்பைபூ வாராமற் கா. (கஉ)

அத்திமுத லெறுமபீ றுனவுயி ரத்தனைத்தோ
சித்தமகிழ்ந் தளிகுஞ் செனகா - மெத்தப்
பசிக்குதையா டாவியேன பாழ்வயிறறைப் பற்றி
பிசிக்குதையா காரோ ணோ (கக)

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரயிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ - விததகனா
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே. (௩௪)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ - செச்சிறினை
யுய்ததிருநது பாரததா லொருமை வெளிப்படுமபின்
சித்த நிராமய மாமே. (௩௫)

காலன் வருமுன்னே ஈண்டஞ் சடைமுன்னே
பாலுண கடைவாய படுமுன்னே - மேலவிழும் தே
யற்றா ரமுமுன்னே ழூரார சுடுமுன்னே
குற்றாலத தனையே ஈடறு (௩௬)

எத்தனைபோ ட்டு குழி யெத்தனைபோ தொட்டமுலை
யெத்தனைபோ பற்றி யிழுத்தவிதழ் - நித்தநித்தம்
பொய்யடா பேசும் டுயியின்மட மாதனாவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய. (௩௭)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுனனாதே - பருத்தகொந்தி
நம்மதென்று நாமிருப்ப நாயநரிகள் பேயகழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான். (௩௮)

எத்தொழிலைச் செயதாலு மேதவசதை பட்டாலு
முத்தா மனமிருக்கு மோனாதே - விததகமாயக்
காதிவினை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீக்குடததே தான். (௩௯)

மலைப் பொழுதினு மஞ்சளனாத் தேகுளிதது
வேலை மினுககிட்டு விழித்திருந்து - குலாகிப
பெற்றான வளாததாள பெயரிட்டாள பெற்றபிள்ளை
பித்தானு லென்செயவாள் பின். (௪௦)

உடற்கூற்று வண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான

தந்ததனந்தன தந்ததனந்தன

தன்னதனந்த தன்னதனந்த

தானனதானன தானனதந்த—

தந்ததனதான தனதானன

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு

மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து

ஆறுசுரோணித மீதுகலந்து—

பனியிலொரபாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்துபு

சூந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று

பார்வைமெயவாய்செவி காலகைகளென்ற—

உருவமுமாகி யுயிரவளாமாத மொன்பதுமொன்றுநி

றைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியிலவிழுந்து

யோகமுமவாரமு நாளுமறிந்து—

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு

தைந்துகவிழ்ந்து மடமாரிலொங்கை யமுதமருந்தி

யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

ஒளிநகைபூற விதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட

வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து

வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

உடைமணியாடை யராவடமாட வுண்பவாட்சின்பவர்

தங்கொளொண்டு நெருவிசிருந்து புழுதியளந்து

தேடியபாலொரா டோடிருந்து—

அருகவயதாகி விளையாடியே (வ)

உயர்தருளுன குருவுபதேச முநதமிழின்கலை

யுங்ககைகண்டு வளர்பிறையென்று பலருமவிளம்ப

வாழ்பதினாதுபி ராயமும்வந்து—

மயிர் கீகாதி யறுபதநீல எண்டிமிர் தண்டொடை
கெர் ஈடைபுனைந்து மணிபொனிலங்குபணிகளணிந்து
மாகுதர்போகநர் கூடிவணங்கு—

மதனசொருப னிவனெனமோக மங்கையர்சண்டும
ருண்டுதிரண்டு வரிவிழிமொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

மனதுபொறும ஸ்வாபிறதே நாடி மங்கலசெங்கல ,
சந்திதழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிழமுதுணிநி
தேடி யமாமுதல சேரவழங்கு—

ஒருமுதலாகி முதற்பொருளாயி நுகர நன்குநும்
வமயிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று

வாவிபடே லாவுமும லோறுவிநிது—

வனமையுமாறி யோமையுமாறி வன்பலவிழுந்திரு
கண்களி நலாவி வபதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து

வாடிவிசேராரு ரோ கமடைந்து—

செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே (௨)

வநவதுபோவ மொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
ருந்திடந்து மசையுமழிந்து செவிநிமிர்வந்து

வாயுரியாம லி டாமன் தொழிந்து—

தயிலவருநோ மி நுநலபொறு அடு காண்டையுநெஞ்ச
முலாக வவா னி நுந லுநிழந்து கணையுமழிந்து

தே னையாபா லாக லோகலிவமாண்டு—

கலியுகமீதி விவாசியாலக கண்டி நெனப்பவா
சஞ்சலமிஞ்ச கல லெவென்று மசைலமவந்து

காலவழிமே வுழி சாரநடந்து—

தெவிபுயிராம லுனா கடுமாறி சிசையுநெஞ்சமு

லைத்துமருண்டு தீடமுமலைந்து மிகவுடலைத்து

தேநிலா தர மேவெதனநெருந்து—

மறையவன்வேற நெழுதிபவாறு வகத்துகண்டமு
மென்றுசெவிர்த்து இனியெனகண்டமினியெனதொத்த
மேதினிவாழ்வுகி ளாதிநிதின்ற—
கடன்முறைபேசு மெனவுனாநாவு நங்கினிமுத்துகை
கொண்டுமொழிகது கடைவழிகஞ்சி பொழுகிடவந்து
பூ முகாலுசு வாசமுதின—

நெஞ்சுநடுமாறி வருநேரமே (நா)
வளர்ச்சிறைபொலவெயிறுமுதேராம முஞ்சுடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும்விஞா பனையியண்ட வடிவிலெங்க
மாமலைபாடியம் தூதாக்கவவந்த—
வலைகொடுவிரி யுரிபொடுபோக மைத்தருமவகதுகு
னித்தழகொருநா படியிலெழமுது மனை சிபுமப
மாற்குனரோயிவா தாமெழுகது—

பறையவர்காணு மெனுமாலாகக் பருவாழ்த்திட
நின்றவாநத நிறொனவகது படைபிடமுநா
வேடினமவெகவி சாரியமென்று—

பலையுமேகி முதியவாநாமி நுநதாவவகமுந
வுஞ்சிலொன்று பனிடிக ரெழாக்கல் சவாபணிகது
பாவகரோவெட் தாறுபுடையபை—
வரிசைமெடாம செதிமெடுவெடி வந்துளமைத கஞ்
னிகதுகாநது நடுநெடது கடலேயடைநது

மாவிரி வொழிவென வொழிவொகொருது—
விறகடைமூடி யாழலகொந்போட வெகுநாவி புகுதுமு
நிகதுநினைவக நுஞ்சியொனுமபு கருநியடங்கி
யோவழிநிறுபி வாதவுடமபை—

நாபுமடிடேனே யினியாளுமே. (ச)

T. 8338

